

Z výučních listů
jsme skládali vlaštovky
A s větrem je nechali lítat na sever
Neuměli jsme zpívat
ale na to se nakonec stejně nikdo neptal.
Nebe blikalo

V rytmu našich kroků
a zrnění obrazovek blikalo
A to se ti tehdy tak líbilo,
víc než obchody se západním zbožím
a víc než vůně karamelu

Na náměstí kdosi čaroval s bublifukem

Jednoho dne si turecká dívka ustříhla svůj dlouhý černý
vlasy

a ukončila tak návaznost hned několika věcí najednou
To prej ti tenkrát bylo líto.

Všechna okna pak zčernala pro její smutek
a snad i barvu těch vlasů

V rohových domě, tam, kde ve třetím patře chyběla okenní
tabulka (a člověk by řek'
že to mohlo bejt kdekoliv),
bydlel kouzelník